

Anna Bujnowska

"Teatr daremny. Szkice", Bogusław Kierc, Wrocław 1980 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 24/3 (81), 266

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/V/ HEBANOWSKI Stanisław: Z brulionu pamięci: Iwaszkiewicz. "Dialog" 1981 nr 1 s. 132-136.

Szkic tworzą luźne zapiski autora - reżysera i kierownika literackiego teatrów - dotyczące w większości oryginalnych dramatów Iwaszkiewicza lub przez niego tłumaczonych. Wspomina także rozmowy z pisarzem oraz fragmenty korespondencji.

BP/81/99

Mar.F.

/V/ KIERC Bogusław: Teatr daremny. Szkice. Wrocław 1980, Oss., ss. 114, zł 16,-.

W eseju wstępnym, dającym tytuł książce, autor rozważa sposób istnienia teatru jednego aktora. Teatr ów rozumiany jest jako forma ekspresji scenicznej i światopoglądowej wykonawcy. Przykładem aktora odgrywającego samego siebie jest Gustaw z IV części "Dziadów". Zadaniem artystycznym staje się zatem kreowanie postaci jako "innego człowieka". Koncepcję tę rozwija autor w eseju o "Zielonym Gilu" Tirsza. Kolejne szkice dotyczą problemów twórczości. W oparciu o motywy pojawiające się w poezji współczesnej (wiersze Ieśmiana, Karpowicza, Przybosia) oraz o tematy biblijne zmierza autor do analizy i interpretacji mechanizmu tworzenia i stwarzania.

BP/81/100

A.B.